

ELINA PÄHKLIMÄGI LÄHEB TEIST KORDA MEHELE

Tuhandete iidol, koolikiusamise ohver, kadumäläinud maksuametnik... Näitlejatar **Elina Pähklimäe** (30, paremal) elu on kirev ja üha kirevamaks läheb – suve hakul sõlmib ta oma teise abielu. Elina ettevõtjast kallim **Andrus Purde** (35) palus tema kätt novembris ning sai vastuseks maailma kõige õnnelikuma «jah!», teab Kroonika. Kihlasõrmuse asemel libises Elina randmele tähtsat päeva sümboliseeriv käevõru.

Elina ja Andrus pulmapidu peetakse suvel Nõmmel ajaloolises Glehni lossis. **ÕL**

STANISLAV MOŠKOV

KROSSI UUSAASTA SAABUS ALASTIPEOGA

Vana-aastaõhtul võis Tallinna linnapeaks kandideerinud **Eerik-Miiles Krossile** (46, pildil) ja tema abikaasale, ameeriklannast kunstnikule **Mary Jordanile** (44) kuuluvas Kõue mõisas näha tavatut pilti: maha peeti sedavõrd kirev pidu, et osa külalisi kostüümi pärast oma pead vaevama polnud hakanud ja lõbutses riieteta. Siiski kandsid nii soliidsetes ülikondades kui ka lihtsalt aadama- ja eevaülikonnas pidulised kirevaid maske. «Enam erootilisemaks ei saa minna,» kirjeldas üks Kõue mõisas lustinud härra. Maskipeost räägitakse tõesti veel nädalaid hiljemgi, kirjutab Kroonika. **ÕL**

TIINA KÕRTSINI

AARNE MIKK:
«Elutööpreemia on kui elule kriipsu allatõmbamine. Mina seda veel teha ei

KOOS SÕBRANNAKA

tõmbamine. Mina seda veel teha ei kavatse.»

KOOS SÕBRANNAGA:
Aarne Mikk koos hea sõbranna, tunnustatud naistearsti Juta Silmaga kultuurkapitali aastapreemiate jätkupeol. MATI HIIS

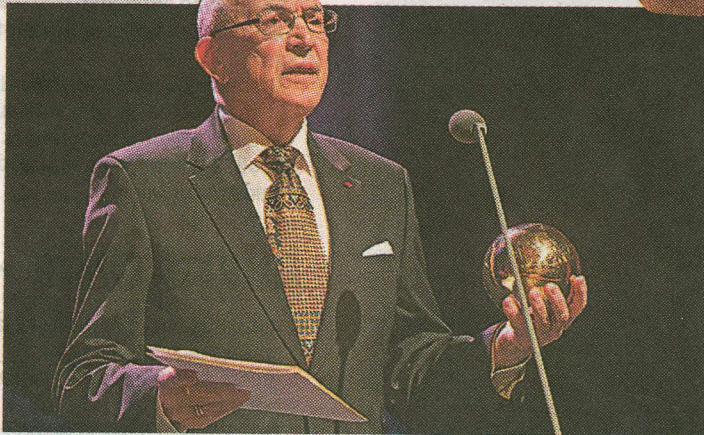
• JAANUS KULLI
jaanus.kulli@ohtuleht.ee

«Kindlasti saab see mulle olema Estonias viimane hooaeg,» kinnitab Rahvusoperi Estonia nõunik ja lavastaja Aarne Mikk, kes tähistab aprillis 80 aasta juubelit ja pälvis üleeile Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali elutööpreemia.

«Nüüd aitab! Ei tule ju kõne alla, et 80aastast inimest veel vajatakse,» usub Aarne Mikk, kes näeb tegelikult välja kümme aastat noorem.

Aarne Mikk on Estonia majas, mis mullu tähistas 100 aasta juubelit, töötanud ei vähem ega rohkem kui 61 aastat. Alates päevast, kui ta 1952. aastal Estonia koori tuli.

Elutööpreemia kohta ütleb Aarne Mikk naljaga pooleks, et see on kui elule kriipsu allatõmbamine. «Justkui su elu lüüakse arvelaual kokku. Mina seda ometi veel teha ei kavatse. Kuigi emotsionaalselt on see mõistagi

LAHUTAMATUD: Aarne Mikk on Rahvusoperile Estonia pühendanud 61 aastat oma elust. Neljapäeval pälvis ta selle eest kultuurkapitali elutööpreemia. MATI HIIS

suur tunnustus. Selles vanuses ei peagi enam nii väga tööd rabama ja nüüd annab see preemia võimaluse natuke reisida ning juubelipidu ära pidada,» ütleb ta. Ja lisab otsekoheselt, et juulis ootavad teda ees Saaremaa ooperipäevad, mis näitab, et härra Mikk ei saa ega oskagi piltlikult öeldes dirigendikeppi veel niipea põõsasse visata.

Oma tipphetkedest Estonias toob ta välja kolm. «Minu kolme esimest lavastust selles majas toe-

tasid sellised korüfeed, nagu Georg Ots ja Neeme Järvi. Ja nagu Voldemar Panso on kunagi öelnud – kui sa juba ree peale saad, on kergem edasi sõita. See oli väga oluline moment. Teisena mainiks ma aastat 1987, kui me pääsesime Savonlinna festivalile, ja aasta hiljem «Boriss Godunoviga» Pariisi. Kolmanda momendina tooksin välja selle, et mul õnnesus osaleda protsessis, mille tulemusena kirjutas Eduard Tubin Estoniale kaks ooperit: «Barbara

von Tiesenhuseni» ja «Reigi õpetaja». Need kolm tahku Estonias on mulle eriti tähendusrikkad.»

Laiemalt Estonia maja parematele ja halvematele päevadele tagasi vaadates toob Aarne Mikk välja kaks üldisemat tendentsi. «Nõukogude ajal oli meil siin lauljate tippansambel. Georg Ots, Tiit Kuusik, Mati Palm, Hendrik Krumm, Urve Tauts, Anu Kaal, Margarita Voites... Sellist vokaalset ansambli meil praegu ei ole, me peame inimesi sisse kutsuma. Samas on Ain Anger, Anneli Peebo ja Juhan Tralla välismaal. Ajad on teised, ees-riid on lahti. Kuid me tegime Eesti lauljatega ära Richard Wagneri romantilise ooperi «Tannhäuser», mida me omal ajal poleks olnud võimelised tegema. Aeg on liikunud hoopis ühes teises suunas. Balletis pole täna sellist primabaleriini, nagu seda olid Helmi Puur, Tiiu Randviir, Kaie Kõrb või Tiit Härm ja Endrik Kerge, aga samas tänu Toomas Eduri Inglismaa ja lääne suhetele on meie kordeballett märgatavalt kasvanud. Lihtsalt mõned jõujooned on nihkunud,» meenutab põline teatrimees Estonia maja eripärgelisi päevi.

Kirjutuslaua taha mälestusi kirjutama Mikk ennast kindlasti ei säti, pigem sõidab Hiiu maale suvekoju. Aga päris ilma Estoniata ta oma elu ette ka ei kujuta. «Tegelikult tegeleme juba mingil määral 2015. aasta Saaremaa ooperipäevade ettevalmistamisega,» tunnistab väsimatu Aarne Mikk, kaval kurd silmanurgas.

Uue Estonia maja kohta ütleb ta aga kindlalt, et tema silmad seda ei näe. «Olen aegade jooksul näinud nii palju protsesse ja projekte (alates esimesest, mille järgi pidi uus maja tulema sinna, kus praegu on rahvusraamatukogu, ja lõpetades hõlmikpuusüandroomiga), et ma olen selles mõttes realist. Samas, kui ma vaatan rahvusraamatukoguga seotud muresid või linnahalli ehituskvaliteeti, siis mõtlen küll, et pigem ei, kui et oleks sündinud maja, mis oleks tilkunud ja mida oleks pidanud pidevalt parandama. Küllap tuleb aeg, kui riik saab rikkamaks ja ehitatakse maja, mis oleks kui sada aastat tagasi püstitatud Estonia, mille pärast pole kunagi piinlik olnud. Me teame, et akustika on probleem, lava väiksus on probleem, aga ometi on ta sümbol.»